

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 lipca 2023 r.

DIH-3.707.43.2023.AB

DECYZJA DIH - III/49/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr DT-5/2023 Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 24 kwietnia 2023 r. (sygn.: DT.8361.192.2022), na mocy której na przedsiębiorcę Zygmunta Wojciechowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Handlowo - Produkcyjny w Osieku nad Wisłą, nałożono karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 10-11 października 2022 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Kujawsko-Pomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie, należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxx], (zwanego dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, ze zm.), dalej jako: „Prawo przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 20 września 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego „Kontrola przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen”. Zawiadomienie doręczono stronie 22 września 2022 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 168) (zwaną dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w placówce detalicznej m.in. w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, zgodnie z obowiązującymi wówczas wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, sprawdzili ogółem 100 partii produktów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając nieprawidłowości tj. brak podania ceny jednostkowej w odniesieniu 48 partii, co stanowi 48 procent skontrolowanych wyrobów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w zakresie braku uwidaczniania cen jednostkowych, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.) - dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej” zażądano niezwłocznego ich usunięcia. Żądanie zostało wykonane w toku kontroli poprzez uzupełnienie brakujących cen jednostkowych na wywieszkach przy towarach.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 11 października 2022 r. (nr akt kontroli: DT.8361.192.2022). Przedsiębiorca wniósł uwagi do protokołu kontroli wskazując, iż „Osoby kontrolujące stwierdzają prawidłowość kontroli. Wszystkie usterki zostały usunięte w trakcie przeprowadzenia kontroli”. Kontrolowany odmówił również podpisania protokołu kontroli wskazując jako powód, że „zostały uzupełnione wymogi w oparciu o ustawę o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z tym przedsiębiorca uznaje, że protokół jest ostatnim etapem kontroli i nie powinien ponosić skutków w postaci kary administracyjnej”. Dalej strona dopisała, że „nie przyjmuję protokołu w związku z dalszym biegiem administracyjnym sprawy. Uważam, że zakończona kontrola i spisany protokół jest ostatecznym biegiem administracyjnym.”

Pismem z 13 października 2022 r. doręczonym stronie 2 listopada 2022 r. Kujawsko-Pomorski WIIH ustosunkował się do uwag do protokołu kontroli, stwierdzając, że pozostają one bez wpływu na ustalony w toku kontroli stan faktyczny. Ponadto organ pierwszej instancji poinformował kontrolowanego, że decyzję o nałożeniu kary wraz z omówieniem ustawowych przesłanek ustalania jej wysokości albo odstąpieniu od jej wymierzenia organ podejmuje po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. 2 listopada 2022 r. doręczono skutecznie stronie również protokół kontroli.

Pismem z 10 listopada 2022 r. Kujawsko-Pomorski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), (zwanej dalej: „kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 kpa, stronie przysługuje prawo czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności prawo zapoznania się z aktami sprawy, sporządzenia z nich notatek i odpisów.

Ponadto pismem z 10 listopada 2022 r. organ wezwał do przedłożenia dokumentacji wskazującej na wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy za ostatni zamknięty rok rozliczeniowy w terminie 7 dni od otrzymania pisma. W odpowiedzi przedsiębiorca przestał wymagane informacje.

8 grudnia 2022 r. Kujawsko-Pomorski WIIH wydał decyzję nr DT-69/2022 o karze pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach (sygn.: DT.8361.192.2022), na

mocy której nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej ceny jednostkowej przy 48 partiach skontrolowanych wyrobów. Decyzja została doręczona stronie 27 grudnia 2022 r.

Przedsiębiorca pismem z 7 stycznia br. złożył odwołanie od ww. decyzji wskazując, że jego zdaniem nałożona kara jest bezprzedmiotowa, a wszystkie usterki zostały usunięte w trakcie kontroli. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK lub „organ drugiej instancji”) po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, decyzją DIH-IV-3/2023z 16 lutego br. wydaną na podstawie art. 138 § 2 kpa, uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał do ponownego rozpatrzenia Kujawsko-Pomorskiemu WIIH. Organ pierwszej instancji w ww. decyzji pominął całkowicie obowiązek rozważenia przesłanek art. 189 f § 1 pkt 1 kpa.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, 24 kwietnia br. Kujawsko-Pomorski WIIH wydał decyzję nr DT-5/2023 o karze pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach (sygn.: DT.8361.192.2022), na mocy której na stronę, nałożył karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej ceny jednostkowej przy 48 partiach skontrolowanych wyrobów. Decyzja została doręczona stronie 26 kwietnia br.

22 maja br. Prezes UOKiK otrzymał za pośrednictwem Kujawsko-Pomorskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. Przedsiębiorca w odwołaniu zwrócił się z prośbą o odstąpienie od nałożonej kary pieniężnej.

Pismem z 28 maja br. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że 1 stycznia br. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), dalej jako: „ustawa o zmianie ustawy o prawach konsumenta”, wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie

niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym do niniejszego postępowania stosuje się dotychczasowe przepisy ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju, cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień

naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z wniesionym przez przedsiębiorcę odwołaniem od decyzji nr DT-5/2023 o karze pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach (sygn.: DT.8361.192.2022), na mocy której, Kujawsko-Pomorski WIIH nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej ceny jednostkowej przy 48 partiach skontrolowanych wyrobów.

Przedsiębiorca w odwołaniu zwrócił się z prośbą o odstąpienie od nałożonej kary pieniężnej. Zdaniem strony, organ pierwszej instancji całkowicie w ponownie wydanej decyzji pominął przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1 kpa pomimo faktu, że taki obowiązek został nałożony nowelizacją kpa z 2017 r.

Strona wskazuje, że w postępowaniu administracyjnym organ stwierdza, że naruszenie prawa jest znikome, a strona zaprzestała naruszać prawo, oraz wskazuje, że w protokole kontroli inspektorzy stwierdzają prawidłowość przeprowadzenia kontroli oraz usunięcie wszystkich usterek. Ponadto strona stwierdza, że naruszenie obowiązku wynikające z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach zostało załatwione w trakcie kontroli i przedsiębiorca wykonał w całości obowiązki wynikające z ww. ustawy.

Na wstępie należy zauważyć, że strona nie podważa ustaleń kontroli a jedynie wskazuje, że wszystkie nieprawidłowości zostały jeszcze w toku kontroli usunięte.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 11 października 2022 r. (nr akt kontroli DT.8361.192.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach. Stan faktyczny ustalony i opisany w protokole kontroli, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, 48 ze 100 poddanych ocenie partii nie było oznaczonych ceną jednostkową, tym samym powyższe nieprawidłowości dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny i ceny jednostkowej służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Ponadto od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego należy oczekiwać znajomości i stosowania przepisów w zakresie m.in. regulacji dotyczących sposobu oznaczania ceną, w tym ceną jednostkową towarów. Należy również wskazać, że to na stronie postępowania, spoczywa obowiązek dołożenia wszelkich starań, aby nie dopuścić do sytuacji, w której przy towarze wystawionym do sprzedaży, brak jest ceny jednostkowej, jeżeli obowiązek dotyczy danego towaru. Jednak zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, wykazują, że w powyższej sprawie udowodnione zostało, że strona nie wypełniła ciążącego na niej wynikającego z art. 4 ust. 1 obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych. Tym samym na Kujawsko-Pomorskim WIIH ciążył obowiązek przeprowadzenia postępowania w tym zakresie i wydania decyzji administracyjnej.

Prezes UOKiK, odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie - udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK nie zgadza się z przedsiębiorcą, że organ pierwszej instancji ponownie pominął art. 189f § 1 pkt 1 kpa, gdyż w skarżonej decyzji na stronie 5 w sposób niebudzący wątpliwości przeanalizował przesłanki zawarte w ww. artykule. Kujawsko-Pomorski WIH prawidłowo wskazał, że warunkiem zastosowania przytoczonego wyżej przepisu jest zaistnienie łącznie obu przesłanek w nim wymienionych, a więc zarówno waga naruszenia prawa musi być znikoma, jak również strona musi zaprzestać naruszania prawa. Wojewódzki Inspektor właściwie ocenił, iż waga naruszenia prawa jest na tyle istotna, że uzasadnia nałożenie kary pieniężnej. Powyższe stwierdzenie organu pierwszej instancji, zawarte na stronie 5 skarżonej decyzji, powoduje uznanie, za nieprawdziwe, zawarte w odwołaniu twierdzenie strony, że „(...) w postępowaniu administracyjnym organ stwierdza, że naruszenie prawa jest znikome (...)”. Organ pierwszej instancji prawidłowo wskazał również, że nie bez znaczenia jest fakt, że naruszenie nie było incydentalne, lecz dotyczyło 48 spośród 100 ocenianych towarów (tj. 48 proc. poddanych ocenie wyrobów). Konsumenty byli pozbawieni odpowiednich informacji o cenie jednostkowej 48 procent partii skontrolowanych produktów, stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Należy w tym miejscu również dodać, że strona została poinformowana o zbliżającej się kontroli w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli (sygn. DT.8360.1.121.2022) z 20 września 2022 r., doręczonym 22 września 2022 r. zawierającym przedmiotowy zakres kontroli. Kontrola rozpoczęła się po ponad 2 tygodniach, a więc przedsiębiorca miał wystarczająco dużo czasu aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny jednostkowe, jednak - jak dowodzą wyniki kontroli - nie podjął działań, mających na celu wyeliminowanie ewentualnych uchybień jeszcze przed kontrolą, a dopiero na skutek interwencji (żądania w toku kontroli) uzupełnił brakujące ceny jednostkowe. Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że przesłanka pierwsza dotycząca znikomości wagi naruszenia prawa nie została spełniona.

Właściwie również organ wskazał na istotną okoliczność, tj. że strona dokonała przywrócenia do stanu zgodnego z prawem, gdyż podjęła działania naprawcze i przystąpiła do uzupełnienia brakujących cen jednostkowych przy towarach. Niemniej jednak spełnienie wyłącznie jednego z dwóch warunków nie jest wystarczającą przesłanką do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona uzupełniła brakujące ceny

jednostkowe, co zostało wskazane w protokole kontroli - to należy wskazać, że te przestanki muszą być spełnione łącznie.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Ponadto nie została spełniona przestanka z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przestanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ drugiej instancji stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przestank faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem strona nie uwidoczniała informacji o cenach jednostkowych oferowanych do sprzedaży produktów.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L z 1998 r. Nr 80, s. 27) stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK, zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, analizie zgromadzonych w toku kontroli materiałów oraz obowiązujących przepisów, Prezes UOKiK uznaje, iż Kujawsko-Pomorski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych 48 partii skontrolowanych wyrobów. Organ drugiej instancji wskazuje, że cena i cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen

jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. iż to strona ponosi pełną odpowiedzialność za popełniony czyn, do niej bowiem należy wyłączna kompetencja do ustalania i uwidaczniania cen jednostkowych oferowanych przez siebie towarów.

Kujawsko-Pomorski WIIH analizując powyższe przestanki wziął pod uwagę wielkość obrotów i przychodu, jak również, że przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył przepisy ustawy o cenach.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrył się przestanków do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f kpa i uznaje, iż Kujawsko-Pomorski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym, a wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 300 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą niewygórowaną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji cenie jednostkowej oferowanych wyrobów.

Prezes UOKiK informuje również, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xxx]
- 2) Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a